

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 132. szám

Ára: 80 fillér

Vasárnap, 1966. június 5.

Véget ért a CSKP XIII. kongresszusa

Megtört a buddhisták ellenállása

Pedagógusnapi ünnepek

Jelentések a Gemini-9-ről

A helyi közlekedés új díjairól

A kommunista helytállás ügyében

Régebben történt már: egy funkcionáriust — mint mondani szokás — a munkafront első vonalába, egy állami gazdaságba küldtek dolgozni. Két hét sem telt bele, máris így nyilatkozott: „Sohasem hittem volna, hogy emberközben ilyen tömegtelen sok veszőséggel jár a pártmunka. Mert itt kimondják ám, amit akarnak, nem is éppen szalonképes csomagolásban”. Ebből az is kiderült, hogy korábban ő maga sem értékelte megfelelően a „termelés szintjén” végzett kommunista munkát.

S ma vajon számon tartjuk-e azokat a párttagokat, akik sima parolinnal, mindenféle társadalmi rang nélkül naponta szaggatják idegeiket, hogy ne csak a gazdaságban, hanem a fejekben is gyökeret eresszen a szocializmus? Gondolunk-e eleget az olajoskezü, izzadt homlokú elvtársakra, akik már tíz-húsz év óta róják a gépházak kópadiót, kötögetik a szakadt fonalakat, emelgetik a nehéz ládákat és közben van idejük arra is, hogy gyomlálják az emberi éretlenséget, és okos, forradalmas gondolatokat palántáljanak a helyébe? Értékeljük-e eléggé a koránkelőket, a fáradhatatlanokat, a minden bajnál ottlévőket, a segítségre, a lelkesítésre állandóan készeket, akik a párt elveit és céljait, a múltat, a jelent és a jövőt másokkal is igyekeznek helyesen láttatni, megítélni? Együtt érünk-e az eres, dagadt lábú szövönkökkel, akik már ezer kilométereket is megtekint a dübörgő gépek között és a műszak végén kimerülten is optimistábbak, mint más sok ráérő, csak magának gyűjtögető nyárspolgár?

Cs. Gézának, a kenderfonó gombolyító üzemében most az a legfőbb gondja, hogy a IX. pártkongresszus tiszteletére indított munkaversenyben mindenki jól megállja a helyét. A vállalkozókban a többi között az is szerepel, hogy tanítgadják a fiatal, kevésbé gyakorlott kezű munkásokat. Itt a türelem a siker alapja. Napjában többször is odament R. Lászlónéhoz és T. Lászlónéhoz, újra meg újra megmutogatott nekik egy-egy mozdulatot. Nem külön pártmegbízatásként csinálta ezt, hanem önmagát is becsülte vele. Ma már mindkét asszony 108 százalékra teljesíti a normáját, nemcsak a pártszervezet örömeire, hanem Cs. Gézáé büszkeségére is. Ez a magas, őszhajú kommunista asszony soha nem követelődik. Saját gondjairól szerényen hallgat, mert ő minden egzisztenciális számítás nélkül önmaga előtt akar kommunista lenni, tisztán és becsületesen.

„Mit kapsz érte?” — kérdezték Cs. Ferencnétől is már sokszor munkatársai, amikor kardsodort a párt igazsága mellett. Már közel két évtizede lobog benne a forradalmi tűz kioltathatatlannal, pedig néha gúnyolták is érte. Magyaráz, vitatkozik, emberek dolgait intézi, s boldog, ha sikerül a mások jogait kiharcolnia, de önmaga érdekében egy lépést sem tesz. Pedig rajta is segíteni kellene. Még mindig Petőfitelepen lakik családjával, ugyanabban a szűk, szoba-konyhás lakásban. Egyetlen egyszer szánta el magát — mások biztatták rá —, hogy jobbaeszer lakást igényeljen, de akkor is megbánta. Jóhiszeműen azzal indokolta kérését, hogy még több pártmunkát tudna vállalni, ha közelebb lakna a gyárhoz, mire az ügyintéző városi tisztviselő nyersen a szemébe vágta: A pártot nem lehet ugródeszkának felhasználni.

„Mintha forró vízzel öntöttek volna le — emlékezett vissza az esetre, és sírva fakadt. — Akkor megfogadtam, hogy én soha többé nem nyitom kérésre a számat.”

Az önérzet szép emberi jellemvonás, azonban itt-ott visszaélnék vele. Ha érvényesül még ma is az a közmondás, hogy „szemesnek áll a világ” — és sajnos néha még igen —, akkor abból is igaznak kell elfogadni valamennyit, hogy „szégyellős koldusnak üresen marad a tarisznya”. A kommunisták nyilván nem kéregető koldusok, de az tény: a problémáktól való irtózás, a kényelemszeretet, vagy az elbizakodottság olykor elfeledtetni az illetékesekkel, hogy a szocializmus közkeletűnek támogatása, szerény igényeik kielégítése rendszerünk megbecsülését és erősítését jelenti.

Néhol még mindig tartja magát az a téves szemlélet, hogy a kommunista ne a hibákat lássák meg, hanem az eredményeket. Többek megítélése szerint ebben szintén a kényelmesség jelei jutnak kifejezésre. Kétségtelen: a sikereket szívesebben vesszük tudomásul, de a pártunk arról is értesülnie kell, ha valahol rosszul mennek a dolgok, különben nem lehetne azokat helyrehozni. Eppen ezért találta sérelmesnek Cz. Istvánné kenderfonógyári kommunista az egyik vezetőtől kapott választ: „Azt is látni kell, elvtársnő, hogy mi minden épült ebben az országban húsz esztendő alatt”. Mintha ő nem látná! Csak-hogy amikor ő ezzel érvet a vízesfövényben, így felelt neki vissza egy munkásnő: „Jó, jó, de én húsz évvel ezelőtt is ugyanabban a teknőben mostam a ruhát, amelyikben most mosom. „S valóban, a köznapi gondokat — mégha azok nem is általánosíthatók — nem intézhetik már el a kommunisták azzal, hogy szölamoknak hangzó igazságokat hangoztatnak. Különösen azok a pártmunkások értik meg a mások egyéni bajait, akik maguk is hasonlókkal küzdenek.

Tizenöt-húsz éves munka a gyári műhelyekben acélossá edzi, de ugyanakkor rugalmasabbá, és bölcsébbé is neveli a kommunistákat. Ők tudják legjobban, hogy a munkások tömegei mennyire magukénak vallják a kezük munkája nyomán gyarapodó szocializmust és ugyanakkor milyen szenvedélyesen lépnek fel a visszás jelenségek ellen. Az ő jelzéseiket tehát sohasem szabad merev okoskodással visszautasítani, hanem figyelmes meghallgatásukat lelkiismeretes intézkedéseknek kell követnie. De ezen túlmenően ők maguk is jóval több figyelmet, megbecsülést és elvtársi támogatást érdemelnek, még ha szerényen el is hallgatják egyéni problémáikat.

F. NAGY ISTVÁN

Az Elnöki Tanács ülése

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa szombaton délelőtti ülést tartott. Határozatot hozott Szarvas községnek járási jogú városra alakítására. A megyei tanácsok javaslatára Baranya megyében 20 községet 4 közös tanácsba, Borsod megyében 2 községet 1 közös tanácsba és Szabolcs megyében 10 községet 5 közös községi tanácsba vont össze.

Az Elnöki Tanács hozzájárult ahhoz, hogy az Eötvös Loránd Tudományegyetemen egy, a Budapesti Orvostudományi Egyetemen és a Debreceni Orvostudományi Egyetemen két-két, kitűnő eredménnyel végzett fizikust, illetve orvost kintintetési díjakkal avassanak.

Az Elnöki Tanács végül egyéb ügyeket tárgyalta. (MTI)

A magyar ipar méltó versenytárs

Bíró József nyilatkozata a BNV-ről

A napokban véget ért Budapesti Nemzetközi Vásár külkereskedelmi jelentéséről, tapasztalatairól, eredményeiről nyilatkozott az MTI munkatársának Bíró József külkereskedelmi miniszter. Megállapította: a Budapesti Nemzetközi Vásár, mint a kelet-nyugati kereskedelem egyik fontos, nemzetközi rangra emelt találkozóhelye,

évről évre fokozott mértékben járul hozzá nemzetközi gazdasági kapcsolataink bővítéséhez. Ez a szerepe ebben az évben talán még jobban kifejezésre jutott, mint az elmúlt esztendőben. Megmutatkozott ez többek között abban, hogy a kül-

földi kiállítók száma valamennyi korábbit felülmúlta. A vásár tartama alatt és részben azt követően is, nagyszámú kapcsolattelvetre, üzleti és kooperációs tárgyalásokra került sor és ezek — mint a konkrét üzletkötések is bizonyítják — az esetek nagy részében eredményesen zárultak.

Örvendetesnek tartjuk azt is, hogy több jelentős nyugati cég első ízben jött el Budapestre és ily módon számos olyan új kapcsolat felvételére is sor kerülhetett, amelyek az elkövetkezendő időben tartós gazdasági, kereskedelmi összeköttetést fejezhetnek ki. Külön is örülünk annak, hogy a Budapesti Nemzetközi Vásár alkalmat adott a kelet-nyugat közötti kereskedelem előmozdítására is.

nemcsak Magyarországon vonatkozásában. Ezután a miniszter felsorolta a konkrét üzletkötéseket, melyek közül a legnagyobb a MOGURT és a szovjet AUTOEXPORT között jött létre.

A megállapodás szerint az 1966. évi szállításra a már korábban lekötött mennyiségén kívül további 1260 darab járművet (személygépkocsi) rendeltünk a szovjet vállalatól. A következő két évben 2300 darab különböző típusú közúti járművet, autóbust, dömpert és cementszállító kocsit exportálunk a Szovjetunióba, ahonnan ugyanebben az időszakban

16 500 gépkocsit, személy- és teherautót vásárolunk.

A szállítások összértéke több mint egymilliárd devizaforint. Az Elektroiexport külkereskedelmi vállalat a szovjet Maszborintorg vállalatla kötött szerződés értelmében a magyar külkereskedelemből több mint 13 millió devizaforint értékben szállít rádió- és tv-berendezéseket. A Technoimport külkereskedelmi vállalat szakemberei a szovjet vállalatok megbíztaival vacuum formázógépek eladásáról írtak alá szerződést hat és fél millió devizaforint értékben.

Együttműködés Magyarország és az UNESCO között

René Maheu, az UNESCO főigazgatója elutazása előtt nyilatkozott a Magyar Távirati Iroda munkatársának a

világszervezet végrehajtó tanácsának budapesti üléséről.

— A tanácskozás hasznos és eredményes volt. A budapesti ülésezésen az az álláspont alakult ki, hogy a műemlékvédelem és az idegenforgalom valóban kölcsönhatásban van egymással.

— AZ UNESCO végrehajtó tanácsa csak kivételes alkalmakkor hagyja el Párizst, évek óta nem volt például rá, hogy máshol ülésezett volna. Amikor a magyar kormány meghívását a végrehajtó tanács elfogadta és Budapesten tartotta 72. ülésének befejező részét, ebben nemcsak az ország szépsége, kultúrája és történelmi múltja, vagy a híres magyar vendéglátás játszott a legfontosabb szerepet, hanem a legnagyobb súllyal az esett latba, hogy Magyarország, mint az UNESCO tagállama, hosszú évek óta értékes tevékenységet fejt ki, hathatósan támogatja a közös munkát, ösztönzi az eredményes együttműködést a világszervezettel. A végrehajtó tanács budapesti ülésezése a Magyarország iránti megbecsülést fejezte ki.

Szegedre érkezett az úttörőstaféta

(Somogyiné felv.)

A díszszázad soraiba közt befutó váltó elhelyezi a kopjafát a szovjet hősi emlékműnél

Tegnap délután, nem sokkal 6 óra előtt, a Takaréktár utca felőli szovjet hősi emlékműnél már minden készen állt a főútvonalról érkező megyei úttörőstaféta fogadására. Itt volt a 60 fős úttörő díszszázad és — Tóth Lajos vezetésével — az Úttörőház 17 tagú fúvószenekara is. A feltratos, színes szalagokkal díszített kopjafát a IV. Országos Úttörőtálatkozóra Budapestre induló csillagstaféta Csongrád megyei szakaszán 20 bukósiskál felszerelt úttörő kísérté végig autón a Gádoros—Fábiánsebestyén—Szent—Szegvár—Mindszent—Már-

te Jóó Ferennek, a megyei úttörőtálatkárnak, majd a felcsendülő DÍVSZ-induló hangjaira futva vitte az emlékműhöz hat pajtás a díszes kopjafát, ahol Szeged város úttörőinek szalagját kötötték rá. Ezt követően Nagy Károly városi úttörőtálatkár mondott néhány perces köszöntőt, s az indulók dallamaira elvonultak az úttörők. Az emlékműnél felváltva álltak őrséget a pajtások. Ma, vasárnap délelőtti 10 órakor, a helyi stafétát befutása után indul tovább Bács megye felé. Budapestre a díszes kopjafa.

IL-62
TU-154

A Krasznaja Zvezda című moszkvai lap arról ad hírt, hogy a Szovjetunió légiforgalmába a következő évben új személyszállító gépek kapcsolódnak be. Ilyen lesz az „IL-62” típusú, 186 személyes repülőgép, amely óránkénti 850—900 kilométeres sebességgel leszállás nélkül, mintegy 6500 kilométernyi távolságot tesz meg, továbbá a „TU-154” típusú gép, amelynek óránkénti sebessége 900 kilométer és 200 utas befogadására alkalmas.